

אור שמתמיד גם תחת שמים עוטי ערפל

פרשת נח נושאת אכזבה גדולה. בראשית היה אור, הקב"ה ברא אדם, יציר כפיו, אך בתוך עשרה דורות בלבד התדרדר העולם אל כישלון מוסרי כה עמוק, עד שחייב השמדה כמעט מוחלטת.

גם חודש חשוון מביא עמו אווירה דומה: שמים עוטי ערפל, ריח גשם ראשון ותחושת שגרה המחליפה את ההתעלות של תשרי.

כך גם בזוגיות: אחרי זוהר ההתאהבות הראשונית באה תקופה של יציבות ולעיתים של שגרה; ובהורות, אחרי ההתרגשות מהנס שבחיים חדשים, מגיעים הקשיים והשאלה החודרת ללב: "האם אל הנער הזה התפללתי?"

ובכל אלה התשובה אחת: יש ערך לניצוץ הראשוני, אך הערך העמוק באמת נוצר בהתמדה האפורה.

ההתלהבות הראשונית מטעינה אותנו, אך רק הבחירה להמשיך לפעול גם כשאין ברק, היא שבונה עולם.

דווקא כששמיו של עולם עוטי ערפל, האור שאנו יוצקים מתוכנו הוא שמאיר ומחולל שינוי אמיתי.

מועד קריאתה של פרשת נח בעונה זו של השנה, מזכיר לנו, שביחסי המשפחה, לפעמים הערך העיקרי נמצא ב"אפרורי" ולא בשלבי הזוהר דווקא.

הרבנית חוה כוכב (מנסבר)

מרצה במכללת חמדת הדרום, מנחת הורים וזוגות וחברת בוחרים במשפחה

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם